

РЕШЕНИЕ

№ 7132

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6207** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.1 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Предявен е иск от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Националната агенция за приходите за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 81024 лв. в резултат от незаконосъобразни действия на органи по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“ – Централно управление на НАП, обективирани в Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_3/ 06.01.2019г., отменени като незаконосъобразни с влязло в сила на датата на постановяването си Определение № 1006/ 04.02.2019г. по адм. дело № 1060/ 2019г. на АССГ, представляващи претърпени загуби в размер на 7840 лв. равностойност на стоката, отнета от държавата; 784 лв. транспортни разходи; 21 000 лв. заплатена договорна неустойка и пропуснати ползи, възлизащи на 51400 лв., заедно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по делото.

Ответникът, Национална агенция на приходите, чрез представител по пълномощие, отрича основателността и доказаността на исковите при следните съображения: липсва първата предпоставка на отговорността по чл.1 ЗОДОВ – незаконосъобразен административен акт, доколкото изземването на стоката е сторено с Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 1806014098066_6/

10.01.2019г., който не е оспорен от дружеството. Към момента на произнасяне на АССГ по обжалвания протокол стоката вече е била изоставена в полза на държавата вследствие на непредоставено в срок обезпечение. Навежда се и довод за недължимост на неустойката по договора от 01.09.2018г., сключен между ищеца и [фирма] по аргумент от т.8.1 от същия. Поддържа се още, че самият договор е съставен за целите на исковото производство без да е бил факт към датата на предприемане на действията по обезпечаване на доказателства. Придобивната цена на стоката и разходите за транспортирането ѝ не са претърпяна загуба за дружеството, тъй като актът, с който стоката е била иззета, не е бил отменен, а е отменен само протоколът, с който е определено обезпечение и е наложена забрана за разпореждане със стоката. Пропускът да се реализира печалба от 51400 лв. не би бил налице ако дружеството бе внесло следващото се обезпечение и не бе изоставило стоките в полза на държавата. Липсва пряка причинна обусловеност между твърдените вреди и отменен административен акт.

Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ищецът чрез адв. А. претендира уважаване на иска и присъждане на разноски и акцентира върху обстоятелството, че към датата на предприемане на обезпечителните мерки върху стоката с висок фискален риск дружеството е имало вземане от НАП, надхвърлящо по стойност сумата по обезпечението, което е следвало да бъде известно на служителите на ГД „Фискален контрол“. Към този момент ищецът е имал големи задължения към своите клиенти.

Ответникът НАП чрез юрк. Б. отрича основателността на иска и сочи, че договорът за доставка, на който се позовава дружеството, е на стойност 600 000 лв., но към него е съставено само Приложение №1 за 60 000 лв., като е налице противоречие между договора и направената поръчка. Според договора поръчката е подлежала на изпълнение в рамките на 10 дни, а в спорната такава е фиксиран срок до 6.01.2019г. при положение, че тя е от 01.09.2018г. Намира, че придобивната цена на стоката, разходите за транспортирането ѝ и неустойката не са действително изплатени. Възражава за прекомерност на заплатеното възнаграждение за адвокат.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на иска.

От фактическа страна се установява:

На 01.09.2018г. между [фирма], доставчик и [фирма], купувач, е сключен договор, по силата на който ищецът поел задължението да достави и продаде на купувача собствеността на 600 тона замразено, машинно обезкостено пилешко месо срещу цена от 3 лв. за кг. без ДДС. Договорът е със срок от 6 месеца. Предвидено е, че цената за килограм включва доставка до адреса на купувача, разходите за транспорт, разтоварване и приемане в негов обект. Доставките се извършват след предварителна поръчка, оформена в приложение към договора, подлежаща на изпращане по електронен път. Според чл.4.1 от него доставчикът е длъжен да предаде заявената стока не по-късно от 10 календарни дни от датата на заявяването ѝ.

Съглашението съдържа следната уговорка /7.3/: при пълно неизпълнение на която и да е доставка, доставчикът дължи на купувача неустойка в размер на 35% от цената на заявените стоки, във връзка с които е неизпълнението.

Според т.8.1 от договора продавачът не отговаря за неизпълнение, причинено от непреодолима сила по смисъла на чл.306 ТЗ /природно бедствие, пожар, война, обществени размирици, акт на държавен или общински орган и други, посочени в закон.

На 06.12.2018г. купувачът по договора заявил/поръчал на доставчика 20 000 кг. машинно обезкостено пилешко месо при цена 72 000 лв. с ДДС и срок на доставката 06.01.2019г.

На 07.12.2018г. от румънския търговец А. S. Румъния е издадена проформа фактура № 00126 на стойност 4000 евро. Сумата е платената чрез превод от банковата сметка на [фирма] в Търговска банка Д банк от 18.12.2018г. [банкова сметка] /достъпен в интернет сайта на БНБ регистър на БАЕ кодове, D. и детайлна информация на л.33 от делото/ по румънската банкова сметка на А. S. в левова равностойност 7832 лв /л.19/, описана в проформа фактурата като frozen M. 20 000 кг., единична цена 0,2 евро за килограм.

На 06.01.2019г. превозвачът L. transport е издал фактура 1/2019 на стойност 400 евро, а стоката – 20 238 кг. frozen chicken MDM е натоварена на 04.01.2019г. – товарителница на л.21 от делото.

На 04.01.2019г. органи по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“ - НАП съставили Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_1 в присъствието на водача на товарен автомобил рег. № GE 6952 AB, в който е отразена превозваната стока 20238 кг. замразени карантии от домашни птици и констатация при оглед на видимата част на товара и че не е представена фактура за доставката. Според наличните документи описаното количество е нето.

На 06.01.2019г. органи по приходите в цитираното звено на НАП съставили Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_3, в който, наред с вида и количеството стока /карантии от домашни птици замразени 20238 кг./ отразили и констатации по ПП „Система за управление на приходите“, въз основа на които приели, че дружеството не разполага с кадрова обезпеченост, която да гарантира безпрепятственото осъществяване на търговската му дейност. Касаело се за нетрайна заетост на лица от гледна точка на характера на трудовото правоотношение. Освен това е констатирано, че средномесечният оборот на търговеца е под 30 000 лв., което означавало, че извършва инцидентни сделки със стоки с висок фискален риск, т.е. че не е налице регулярна търговска дейност с тях, от което възниква опасност при последващо разпореждане със стоките събирането на дължимите данъци да бъде невъзможно или значително затруднено. По тези съображения е предприето предварително обезпечаване при фискален контрол като е определено обезпечение в размер на 14267,79 лв. за 20238 кг. замразени карантии от домашни птици при пазарна цена за кг., обща пазарна цена 47559,30 лв. Стоката е иззета за 72 часа заедно с придружаващите я документи. Указано е на основание чл.121а, ал.3, предл. 2 ДОПК, че забраната за разпореждане със стоката продължава своето действие, а стоката се освобождава след представяне на обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие, не по-малък от 6 месеца, в размер на 30 на сто от пазарната стойност на стоката и след заплащане на разносните по изземването и съхранението ѝ. В случай, че обезпечението не се предостави в срок до 72 часа от изземването, а при бързо разваляща се стока – до 24 часа, стоката се счита за изоставена в полза на държавата.

Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_6/ 10.01.2019г. обективира настъпването на фикцията по чл.121а, ал.4, изр.1 ДОПК чрез непредставяне на обезпечение по чл.121а, ал.3 от кодекса.

По жалбата на [фирма] срещу действията на органите по приходите, обективирани в Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_3/

06.01.2019г., е произнесено Решение № ФК-5/ 09.01.2019г. на териториалния директор, с което тя е оставена без уважение като неоснователна.

С влязло в сила на 04.02.2019г. определение № 1996 по адм. дело № 1060/ 2019г. на АССГ, I отд., 43 с-в е постановена отмяна на действията на органите по приходите за обезпечаване на доказателства по чл.40 ДОПК, обективирани в Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_3/ 06.01.2019г.

Спрямо ищцовото дружество е издаден РА № 22221017005994 091 001/ 23.03.2018г., с който са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м.04.2016г. в размер на 28048,06 лв. Сумата по ревизионния акт е внесена от адресата му – вносна бележка от 09.05.2018г. на л.49 от делото.

С Решение № 803/ 11.06.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. цитираният РА е отменен, а преписката е върната за провеждане на нова ревизия.

На 15.06.2018г. от дружеството е подадено Искане за прихващане или възстановяване на недължимо платената сума по отменения ревизионен акт.

Със ЗВР № Р 22002218003487/ 15.06.2018г. на началник сектор при ТД на НАП С. спрямо ищеца е възложена ревизия с обхват задълженията по ЗДДС за период м.04.2016г.

На 13.11.2018г. главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. е издал Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, с което спрямо [фирма] е наложен заповед за прихващане на налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в [фирма] за сумата 10774,92 лв.

На 13.01.2019г. управителят на [фирма] се обърна към [фирма] с искане за заплащане на неустойка по договора за доставка в размер на 35% от цената на заявените стоки, или 21 000 лв. На 11.01.2019г. от ищеца е преведена сумата 5000 лв. /л.33 – отчет по сметка Д банк онлайн; на 28.01.2019г. – сумата 6000 лв.; на 07.02.2019г. – 6000 лв. и на 07.05.2019г. 4000 лв.

За резултатите от повторната ревизия с обхват задължения по ЗДДС за м.04.2016г., възложена с цитираната по-горе ЗВР № Р 22002218003487 020 001/ 15.06.2018г. е издаден РА № Р 22002218003487 091 001/ 19.02.2019г., поправен с РАПРА № 22221019055700 003 001/ 25.03.2019г. с който спрямо ищеца са допълнително начислени задължения за ДДС в размер на 23690,91 лв. и лихви 4634,25 лв., който РА е отменен с Решение № 890/ 27.05.2019г. на органа по чл.152, ал.2 ДОПК.

На 31.05.2019г. от [фирма] е подадено искане за прихващане или възстановяване на сумата 28048,06 лв. по РА № 22221017005994 091 001/ 23.03.2018г.; лихва по чл.129, ал.6 ДОПК 3023,20 лв., 237,61 лв. по РА № Р № 22221019055700 003 001/ 25.03.2019г. и лихва по чл.129, ал.6 ДОПК в размер на 5,21 лв. Въз основа на искането е издаден А. № П 22221019096045 004 001/ 25.06.2019г.

Е. И., склададжия при ищцовото дружество, разпитан в осз на 16.06.2020г., споделя, че при всяка доставка на месо има представител на „Фискален контрол“ - НАП. В началото на 2019г., когато е внесено машинно обезкостено пилешко месо, то е иззето от НАП. В протокола на л.30-31 стоката е описана под друг код.

С. Н., управител на [фирма] и търговски пълномощник на ищеца към датата на действията на ГД „Фискален контрол“, разпитан в осз на 16.06.2020г., сочи, че дружеството се занимава с търговия с хранителни продукти, основно месо, което внася от Европа и продава на български търговци. Свидетелят си спомня случая с иззетата стока от НАП поради неплащане на обезпечение от ищеца. Причината да не

се плати обезпечението били задължения на [фирма] към партньори, но и защото НАП не е върнала пари на дружеството. Въпросната стока била предназначена за пловдивска фирма, но доставка не е извършена и ищецът заплатил неустойка. Касае се за загуба на клиент, финансова загуба и изземване на стоката от държавата.

Служителят на НАП К. И., заемащ длъжността инспектор по приходите в ГД „Фискален контрол“, разпитан в осз на 16.06.2020г., споделя, че заедно с колеги извършва проверки на ищцовото дружество, което се занимава с внос на меса и карантия. По спомените му иззетата стока била замразена карантия, дробчета, опакована в големи правоъгълни блокове. Спрямо дружеството са предприети обезпечителни мерки. Стоката е иззета. Към 06.01.2019г. е установено че тя е с код „други“ по Комбинираната номенклатура. Думата „прат“ в протокола означава смесени видове карантии.

Според докладна записка от 01.02.2019г. на началник отдел „Държавни вземания“ при ТД на НАП С. подлежащата на фискален контрол стока по протоколи №№ 180601098066_2 и 180601098066_3 от 6.01.2019г. представлява машинно обезкостено пилешко месо М. прат със срок на годност от 25.05.2019г. до 19.06.2019г.

На 10.01.2019г. е съставен Констативен протокол № 0030068 от д-р Н. от ОДБХ С. град, според който партидата замразен птичи М. 20238 кг. е в срок на реализация, съхранява се при указаните от производителя условия, придружена е с необходимите документи за произход, годност и качество и е годна за човешка консумация. В писмо вх. № 1664-93#4/ 21.01.2019г. на ОДБХ С. град количеството замразен птичи М. 20238 кг. може да бъде продадено само на обекти /производствени предприятия/ като суровина за влагане в продукти, преминали термична обработка /колбаси, консерви и др./

Със Заповед № РД-01-821/ 10.05.2019г. на ид директор на ТД на НАП С. е разпоредено бракуване и унищожаване на 20238 кг. машинно обезкостено пилешко месо М. прат, изоставени в полза на държавата на основание чл.121а, ал.4 ДОПК.

С постъпило по делото на 01.10.2020г. писмо управителят на [фирма], [населено място] сочи, че от дружеството са получени неустойките по договора за доставка на обезкостено пилешко месо, в подкрепа на което твърдение са приложени разпечатка на хронологичен регистър по дебита на сч см 503/1 и по кредита на сч см 729.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ следва в кумулативна даденост да са налице три елемента на следния правопораждащ фактически състав: 1. незаконосъобразност на акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреди - имуществени във формата на претърпени загуби и пропуснати ползи 3. пряка причинна връзка между първия и втория елемент. Отговорността е безвиновна (по аргумент от чл.4 ЗОДОВ).

По отношение на първия елемент:

В глава Петнадесета от ДОПК новата /ДВ, бр.109/ 2013г./ разпоредба на чл.121а регламентира предварително обезпечаване при фискален контрол. Нормата на чл.121а, ал.2 от кодекса оправомощава органите по приходите, когато установят, че при последващо разпореждане със стоката събирането на дължимите данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, да наложат предварителни обезпечителни мерки върху имуществото на получателя на стоката за обезпечаване на вземанията за данъци, които биха възникнали, в размер не по-малко на 30 на сто от пазарната стойност на стоката. В тази хипотеза по силата на чл.121а, ал.3 ДОПК

органът по приходите предприема и действия по чл.40 ДОПК за обезпечаване на доказателства със срок на действие до 72 часа без разрешение на съда, като стоката и документите за стоката се изземват. В този случай забраната за разпореждане по чл.13, ал.3, т.4 ДОПК продължава своето действие, а стоката се освобождава след представяне на обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие, не по-малък от 6 месеца, в размер на 30 на сто, съответно 10 на сто от пазарната стойност на стоката и след заплащане на разносните по изземването и съхранението ѝ. Чл.121а, ал.4 ДОПК определя, че ако обезпечението по ал.3 не се представи в срок до 72 часа от изземването, а при бързоразваляща се стока – до 24 часа, стоката се смята за изоставена в полза на държавата. Тези обстоятелства се отразяват в протокол за вида и количеството изоставена в полза на държавата стока в регистър „Фискален контрол“.

Действията за обезпечаване на доказателствата подлежат на обжалване пред териториалния директор по местонахождение на обекта, който може да отхвърли жалбата или да я уважи като разпорежи преустановяване на обжалваните действия – чл.41, ал.1 ДОПК. При непроизнасяне на органа в предвидения 14-дневен срок или при отхвърляне на жалбата действията по обезпечаване на доказателствата могат да се обжалват пред административния съд, който се произнася в 7-дневен срок с определение, което не подлежи на обжалване – чл.41, ал.3 ДОПК.

Жалбата не спира действията за обезпечаване на доказателствата – чл.41, ал.3 ДОПК. Отнесена към установените по делото факти, изложената регламентация сочи, че предварителното обезпечаване при фискален контрол е производство, в рамките на което административен орган, числящ се към структурата на НАП, е овластен да извърши преценка /чл.121а, ал.2 ДОПК/ дали при последващо разпореждане със стоката събирането на дължимите данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Резултатите от тази оценъчна дейност в разглеждания случай са обективирани в Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_3/06.01.2019г., съдържащ констатации за броя заети лица в [фирма] и за средномесечния оборот на търговеца в период от 24 последователни месеца, но и извод, че задълженото лице извършва инцидентни сделки със стоки с висок фискален риск, а не регулярна дейност с тях, поради което може да се приеме, че има реална опасност при последващо разпореждане със стоката събирането на дължимите данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Следователно действията по обезпечаване бъдещи задължения за данъци по смисъла на чл.121а ДОПК на плоскостта на фискалния контрол на стоки с висок фискален риск са тези по чл.121а, ал.2 и ал.3 от кодекса и в разглеждания случай те са обективирани в Протокол 180601098066_3/06.01.2019г., който е съдебно отменен с влязло в сила на датата на постановяването си определение № 1006/ 4.02.2019г. по адм. дело № 1060/2019г. на АССГ.

Възражението на ответника, че стоката е иззета с протокол /л.30-31/, който не е оспорен и отменен и следователно не е налице първият елемент от фактическия състав по чл.1 ЗОДОВ, е неоснователно. Действително, изземването на стоката по чл.121а, ал.4 ДОПК е последица от непредставяне на обезпечение в срока от 72 часа, но същото е в пряка причинна обусловеност от действията по обезпечаване на доказателствата, които по

силата на чл.41 ДОПК подлежат на обжалване и които в разглеждания случай безспорно са отменени.

По тези съображения съдът приема за доказано наличието на отменен административен акт.

Съдържанието на понятието „вреда“ не е дефинирано от законодателя въпреки употребата му в редица разпоредби на Закона за задълженията и договорите. Според трайното разбиране, наложило се в теорията и в съдебната практика, вредите са последици от засягане на субективни права, на защитени от правото блага, които не са предмет на права, както и от накърняване на фактически отношения, които правото защитава. Вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние.

Имуществените вреди представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на благото и това, което би имал, ако нямаше засягане. Те са два вида - претърпени загуби и пропуснати ползи. Претърпяната загуба е когато в резултат на неблагоприятното въздействие намалява имуществото на засегнатото лице.

В разглеждания случай се претендират два вида имуществени загуби – равностойността на стоката, иззета от органите на НАП 7840 лв., 784 лв. транспортни разходи, 21 000 лв. заплатена неустойка по договора за доставка сключен с [фирма], както и пропуснати ползи, възлизащи на 51400 лв. нереализирана печалба от сделката, определени като разлика между приходи от договорената продажна цена от 60 000 лв. и разходите по нея 4000 евро покупна цена и 400 евро разходи за транспорт.

Имуществото на ищеца е намаляло със заплащането на цената на придобитата от румънския търговец стока 4000 евро /платена в легова равностойност 7832 лв. на 18.12.2018г. /л.19/, а не както твърди дружеството 7840 лв. на 7.12.2018г., както и със заплащането на 21000 лв. неустойка по договора за доставка, сключен с [фирма] на 01.09.2018г.

Заплащането от страна на [фирма] на 400 евро разходи за транспорт не е установено по делото.

Следователно от ищеца са доказани имуществени загуби, възлизащи на 28832 лв. /7832 лв. +21 000 лв./

Претендират се и пропуснати ползи 51400 лв.

С Тълкувателно решение (ТР) № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС е дадено разяснение относно обезщетяване на вредите по чл.82 ЗЗД. Според него установяването на пропуснатата полза се основава на предположение за състоянието, в което имуществото на кредитора би се намирало, ако длъжникът беше изпълнил точно задължението си, съпоставено с имуществото му към момента на неизпълнението. Тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, това предположение винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването. В практиката на ВКС се приема (напр. в Решение № 67 от 22.04.2013 г. по т. д. № 28/2012 г., Т. К., II Т. О. на ВКС), че макар и постановено по приложението на чл.82 ЗЗД, посоченото ТР дава

принципен отговор на въпроса за характера на пропуснатите ползи. Според друго решение № 66 от 14.06.2011 г. по гр. д. № 1725/2009 г., Г К, IV ГО на ВКС, пропуснатата полза като вид имуществена вреда, настъпила в резултат на непозволено увреждане, се изразява в невъзможността да бъде реализирано определено имущество или парично оценен интерес. Всяко неосъществено увеличаване на имуществото, което е щяло да настъпи със сигурност, ако не би било осуетено от деликта, съставлява пропуснатата полза. Такава е както печалбата, която увреденият е можел да получи от изпълнението на договор, осуетен от противоправно поведение на деликвента, така и всяка друга имуществена облага, която със сигурност пострадалият би реализирал, ако вредоносното действие не би настъпило.

В случаите на извъндоговорна отговорност, каквато е тази по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, пропуснатите ползи са определяеми въз основа на опита и обичаите в практиката - при тях вредата произтича от нереализиране на сигурна възможност за увеличаване на актива на имуществото на кредитора. Сигурна възможност за увеличаване на имуществото ще е налице, когато на база доказани обективни факти и при обичайното развитие на нещата, отчитайки особеностите на конкретния случай, може да се направи достатъчно обоснован извод, че в патримониума на ищеца действително е могла да настъпи положителна промяна. Това разбиране за характера на пропуснатите ползи е възприето и в практиката на ВАС – реш. по адм. д. № 5583/2015 г., по адм. д. № 12662/2013 г., по адм. д. № 1338/2018 г., III отд. на ВАС.

Дали би настъпила имуществена облага, която ищецът със сигурност би реализирал, ако вредоносното действие не би настъпило, т.е. ако не бе издаден Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_3? Съдът намира, че преценката на този съществен за спора въпрос е дължима в контекста на третия елемент от отговорността по ЗОДОВ. Причинната връзка е обективен признак, защото съществува в обективната действителност независимо от волята на отделните лица, включително на извършителя на правонарушението /издателя на незаконосъобразния административен акт/. Причинната връзка е едностранна и необходима. Едностранна е, защото само неправомерното поведение трябва да причинява вредата, но не и обратното. Необходима е, защото винаги след проявлението на неправомерното поведение се проявява вредата. Необходимо е вредата да е “пряка и непосредствена последица” от противоправното поведение, което приложимо по отношение на причинната връзка при всички видове правонарушения. Прекият и непосредствен характер е присъща черта на причинната връзка. Противоправното поведение изпълнява ролята на необходимо условие, без което вредата не би се проявила. Причинната връзка между противоправното поведение и вредата като факт от действителността трябва да бъде доказана във всеки конкретен случай и доказването ѝ е в тежест на ищеца.

Отмененият административен акт е Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск №180601098066_3/ 06.01.2019г., който по аргумент от чл.41, ал.4 ДОПК подлежи на предварително изпълнение. Както бе посочено, с този властнически акт спрямо ищеца е определено обезпечение в размер на 14267,79 лв., представляващо 30% от общата стойност на стоката по пазарна

цена 2,35 лв. за кг. и стоката 20238 кг., възприета от органите по приходите като карантии от домашни птици, е иззета до представяне на обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие, не по-малък от 6 месеца, в размер на 30% от пазарната стойност на стоката и след заплащане на разносните по изземването и съхранението ѝ. Определено е с протокола, че банковата гаранция или платежното нареждане за сумата 14267,79 лв. следва да бъдат представени в срок от 72 часа на началник отдел „Оперативни дейности“ и изпратени на посочен електронен адрес.

Не се спори, че [фирма] не е предприело действия по снабдяване с банкова гаранция за сумата, нито е превело същата по сметката на ТД на НАП С.. Така е настъпила фикцията по чл.121а, ал.4 ДОПК за изоставяне на стоката в полза на държавата, или, към 07, 08 и 09.01.2019г. дружеството не разполага със сумата 14267,79 лв. за обезпечение, но 11.01.2019г. захранва сметката си с приблизително същата сума – 14400 лв - л.33 от делото – извлечение от Д банк онлайн. Това поведение на представляващия [фирма] сочи на неполагане на дължимата грижа за собствените работи, а доколкото се касае за търговец, мярката за дължимо поведение е по-висока. Приоритет за дружеството в 72 часовия период по протокола е не внасяне на обезпечение за стоката, която дължи на [фирма], а частично заплащане на неустойка два дни по-късно за неизпълнение на доставката на същата стока.

При този анализ съдът приема, че изоставянето на стоката в полза на държавата е настъпило не само от действието на Протокола за проверка на стоки с висок фискален риск №180601098066_3/ 06.01.2019г., а в съвкупност с бездействието на ищеца да положи дължимата грижа за своите работи и да ангажира финансов ресурс за внасяне на обезпечението или за издаване на банкова гаранция за същата сума. Или, не се установява пряка причинна обусловеност между издаването на незаконосъобразния протокол и загубата на стоката. Поведението на дружеството – бездействие опосредства каузалната връзка и пречатства обосноваване на извод за доказан фактически състав по чл.1, ал.1 ЗОДОВ в кумулативна даденост на трите негови елемента.

Различен извод не следва от анализа на доказателствата, относими към висящото към исковия период ревизионно производство спрямо [фирма]. Действително, по делото не са посочени доказателства за произнасяне с изричен акт по искането за прихващане или възстановяване от 15.06.2018г. на сумата 28048,06 лв., платена от ищеца на 09.05.2018г. по отменения РА № 22221017005994 091 001/ 23.03.2018г. Липсват обаче и данни от дружеството да е оспорен формираният мълчалив отказ по чл.131 ДОПК. Както ревизионното, така и обезпечителното производство са самостоятелни с предвидените в рамките на всяко от тях процесуални гаранции за защита на засегнатите субекти. Към момента на издаване на Протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098068_3/ 06.01.2019г. дружеството е имало вземане от НАП, което не е било годен обект на обезпечение по чл.121а, ал.3 ДОПК.

При извод за неоснователност на иска – недоказана пряка причинна обусловеност между отменения административен акт и имуществените вреди, претърпени от търговеца, е дължимо отхвърлянето му.

Независимо от изхода на спора - отхвърляне на иска, на ответника не се следват разноски по аргумент за обратното от разпоредбата на §6, ал.1 от ЗИДЗОДОВ, ДВ бл.94/ 2019г. Преди сочените изменения на ЗОДОВ разпоредбите на чл.10, ал.2 и ал.3 ЗОДОВ (тълкувани в тяхната взаимовръзка) се явяваха специални по отношение на общите такива на чл.143 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. Липсата /дотогава/ на изрична уредба в ЗОДОВ, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника, ако последният е бил защитаван от юрисконсулт при пълно или частично отхвърляне на иска, означава, че такова не се дължи.

Така мотивиран и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София–град, I отделение, 15-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предявен от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Националната агенция за приходите за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 81024 лв. в резултат от незаконосъобразни действия на органи по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“ – Централно управление на НАП, обективирани в Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 180601098066_3/ 06.01.2019г., отменени като незаконосъобразни с влязло в сила на датата на постановяването си Определение № 1006/ 04.02.2019г. по адм. дело № 1060/ 2019г. на АССГ, представляващи претърпени загуби в размер на 7840 лв. равностойност на стоката, отнета от държавата; 784 лв. транспортни разходи; 21 000 лв. заплатена договорна неустойка и пропуснати ползи, възлизащи на 51400 лв., заедно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: